

KRAJSKÁ PROKURATÚRA KOŠICE
Mojmírova 5, 041 62 Košice 1

Číslo: 1 Kv 60/23/8800-4
EEČ: 2-62-1836-2023

Košice 23.08.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: nadržovanie podľa § 166 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 399/2000 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor Oddelenia dozoru v trestnom konaní vo veciach organizovaného zločinu a príslušníkov ozbrojených bezpečnostných zborov Krajskej prokuratúry Košice

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: nadržovanie podľa § 166 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 399/2000 Zbierky zákonov
štádium: dokonaný trestný čin

na tom skutkovom základe, že:

dňa 14.01.2001 v čase okolo 6.30 hod. z domu na adrese XXXXX XXXXX po tom, čo sa mu XXXXX priznal k zavraždeniu XXXXX a požiadal obvineného o požičanie kolies, ktorými by vymenil kolesá na ním užívanom vozidle značky XXXXX, evidenčné číslo XXXXX, obvinený XXXXX na svojom motorovom vozidle značky XXXXX, evidenčné číslo XXXXX najprv odviezol k bytu na adrese XXXXX, XXXXX, kde sa XXXXX prezliekol, následne cestou do Rozhanoviec na požiadanie XXXXX pred obcou Hrašovík zastavil vozidlo, aby tam XXXXX vyhodil igelitovú tašku s oblečením a na adrese XXXXX, XXXXX požičiavané kolesá odovzdal, následne 15.01.2001 v čase okolo 21.00 hod. XXXXX na jeho požiadanie odviezol na železničnú stanicu v Košiciach a kúpil mu cestovný lístok na cestu vlakom do mesta XXXXX v Českej republike,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, pretože je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania PZ XXXXX I uznesením sp. zn. ČVS: OUV- 443/10-K1-2002 z 28.03.2002 podľa § 160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení účinnom do 31.12.2005 (ďalej len „*Trestný poriadok č. 141/1961 Zb.*“) začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 141/1961 Zb. vzniesol obvinenie XXXXX za trestný čin nadržovania podľa § 166 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 399/2000 Z. z., účinnom v čase skutku (ďalej len „*Trestný zákon č. 140/1961 Zb.*“), v podstate na tom skutkovom základe, ako je uvedený vyššie.

Vyšetrovateľ Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru v Košiciach uznesením z 11.07.2003 spojil túto trestnú vec s trestnou vecou obvineného XXXXX, stíhaného pre skutok zo 14.01.2001, právne kvalifikovaný ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

V spoločnej trestnej veci bolo uzneseniami vyšetrovateľov pre neprítomnosť obvineného XXXXX opakovane rozhodnuté o prerušení trestného stíhania (16.07.2003, 12.08.2005, **21.05.2009**, 16.10.2015, 24.02.2020) a o pokračovaní v trestnom stíhaní (01.04.2005, 26.11.2008, **02.10.2014**, 17.07.2017, 10.11.2022).

Trestná vec obvineného XXXXX bola následne uznesením vyšetrovateľky odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach zo 17.07.2023 vylúčená na samostatné konanie.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi zo 04.04.2002 potvrdil, že za ním 14.01.2001 v čase okolo 6.30 hod. prišiel XXXXX a povedal mu :„*zajebal som XXXXX*“, pričom obvinený vedel, že takto prezývajú XXXXX z Rozhanoviec. Nepovedal mu, kde ho mal zabiť, ani kde je jeho telo. Požiadal obvineného, aby mu požičal kolesá na jeho vozidlo. Na oblečení XXXXX si všimol škvrny. Odviezol XXXXX k bytu na XXXXX v Košiciach, kde sa XXXXX prezliekol. Do vozidla sa vrátil prezlečený s igelitovou taškou, v ktorej bolo oblečenie. Pred Hrašovíkom obvinený zastavil vozidlo na požiadanie XXXXX, ktorý vystúpil a vyhodil uvedenú igelitovú tašku s oblečením. Po príchode k bydlisku XXXXX mu odovzdal kolesá na vozidlo. Dňa 15.01.2001 asi okolo 21.00 hod. za ním XXXXX prišiel opäť a požiadal obvineného, aby ho odviezol na železničnú stanicu. Na stanici mu dal XXXXX peniaze, za ktoré mu kúpil cestovný lístok na cestu vlakom do XXXXX v Českej republike. XXXXX obvinenému povedal, aby nikomu nehovoril kam odcestoval. Keď následne v televízii videl, že XXXXX bol zabitý, nadobudol presvedčenie, že mu o tom XXXXX hovoril pravdu. Obvinený XXXXX vo všetkom vyhovel, lebo poznal jeho partiu a bál sa, že keby niečo povedal polícii alebo niekomu, tak by mu ublížili. Obvinený si až neskôr uvedomil, že svojim počínaním pomáhal XXXXX zahltzovať stopy a ľutuje to.

V rámci výsluchov z 27.03.2015 a 10.05.2023 obvinený odoprel vypovedať.

Obvinený XXXXX vo svojej výpovedi potvrdil, že prišiel v to ráno za obvineným XXXXX po kolesá na vozidlo, takisto, že ho obvinený XXXXX odviezol k bytu na XXXXX v Košiciach, kde sa obvinený XXXXX prezliekol. Takisto potvrdil, že na jeho požiadanie obvinený XXXXX zastavil vozidlo pred Hrašovíkom, kde obvinený XXXXX odhodil igelitovú tašku s oblečením. V Rozhanovciach kolesá vyložili. Uviedol tiež, že ho na jeho žiadosť obvinený XXXXX odviezol na železničnú stanicu a kúpil mu lístok na vlak.

Aj svedok XXXXX vo svojej výpovedi potvrdil, že XXXXX v daný deň odviezol k obvinenému XXXXX, ktorého tiež videl ako k nim domov priviezol kolesá na vozidlo.

Súčasťou vyšetrovacieho spisu sú aj dôkazy primárne sa vzťahujúce na skutok zo 14.01.2001, pre ktorý je trestne stíhaný XXXXX, pričom z ich vyhodnotenia, poukazujúc najmä na výsluchy svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, obhliadku miesta nálezu pošk. XXXXX, obhliadku na križovatke ciest smer Dargov, kúpele Borda, obhliadku vinárstva XXXXX v Rozhanovciach, obhliadku v lokalite Hidačkov Jarok, k. ú. Hrašovík, znalecký posudok č. 11/2001 z odvetvia súdneho lekárstva a znalecký posudok č. VKE-376/KEÚ-03-EXP-2001 z 05.03.2001, vyplýva dôvodný záver, že sa stal skutok, ktorý je potrebné právne kvalifikovať ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a že sa ho mal dopustiť XXXXX.

Trestného činu nadržovania sa podľa § 166 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. sa dopustí ten, kto páchatelovi trestného činu pomáha v úmysle umožniť mu, aby unikol trestnému stíhaniu, trestu alebo ochrannému opatreniu alebo ich výkonu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania plynie dôvodný záver, že obvinený sa dopustil konania opísaného vo výrokovvej časti tohto uznesenia, ktoré vykazuje všetky znaky skutkovej podstaty citovaného trestného činu. Tento záver je možné oprieť o priznanie obvineného k podstate stíhaného skutku, podporené v podstatných skutkových okolnostiach výsluchom obvineného XXXXX, výsluchmi vyššie uvedených svedkov a dôkazmi preukazujúcimi spáchanie súvisiacej trestnej činnosti.

Nič na tomto závere nemenia ani vyjadrenia obvineného XXXXX smerujúce k spochybneniu jeho zavinenia v čase skutku, keďže na základe vnímaného verbálneho prejavu XXXXX obvinený vedel už v čase skutku a nie po ňom, ako to sám priznával, že pomáha osobe, ktorá sa mu priznala k spáchaniu trestného činu vraždy. Tomuto priznaniu už v tom čase nasvedčovalo

d'alšie správanie XXXXX a aj ich spoločná činnosť zjavne vedúca k zahladzovaniu stôp po trestnom čine a k úniku XXXXX. Za danej situácie možno potom z charakteru tejto pomoci vyvodit' aj znak citovanej skutkovej podstaty spočívajúci v úmysle umožniť páchatel'ovi uniknúť trestnému stíhaniu, čo si napokon obvinený aj sám uvedomil. Z jeho výpovede, ani z iného dôkazu súčasne nevyplýva, že ním opisované obavy, pod vplyvom ktorých mal skutok spáchať, boli spojené s akýmkoľvek prejavom XXXXX, majúci charakter donútenia. Samotná obava z teoretických následkov uvedených v ustanovení § 339 ods. 3 Trestného zákona (v spojení s § 2 ods. 1 Trestného zákona) bez preukázania donútenia na prípadné uplatnenie dôvodu beztrestnosti v zmysle uvedeného ustanovenia nepostačuje. Súčasne, ak aj obvinený týmto konaním zo svojho pohľadu odvracal ním všeobecne opísané nebezpečenstvo, toto celkom zjavne nehrozilo priamo, preto nemôže ísť ani o okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu v zmysle § 14 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Nad rámec vyššie uvedeného však bolo obzvlášť s prihliadnutím na samotnú dĺžku trestného stíhania a časový odstup od stíhaného skutku nevyhnutné preskúmať, či nedošlo k premlčaniu trestného stíhania.

Z právnej úpravy tohto inštitútu účinnej v čase spáchania skutku (Trestný zákon č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 399/2000 Z. z.) vyplýva nasledovné.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) dvadsať rokov, ak ide o trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť výnimočný trest,
- b) desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov,
- c) päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky,
- d) tri roky pri ostatných trestných činoch.

Podľa § 67 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania.

Podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo

- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 ods. 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Podľa § 67a Trestného zákona č. 140/1961 Zb. uplynutím premlčacej doby nezaniká trestnosť

- a) trestných činov uvedených v desiatej hlave, s výnimkou trestného činu podľa § 261,
- b) trestného činu teroru (§ 93 a 93a), všeobecného ohrozenia (§ 179 ods. 2, 3), vraždy (§ 219), ublíženia na zdraví [§ 221 ods. 2 písm. b), ods. 3 a ods. 4, § 222], obmedzovania osobnej slobody (§ 231 ods. 3), pozbavenia osobnej slobody (§ 232), zavlčenia do cudziny (§ 233) a porušovania domovej slobody (§ 238 ods. 2, 3), pokiaľ boli spáchané za takých okolností, že zakladajú vojnový zločin alebo zločin proti ľudskosti podľa predpisov medzinárodného práva,
- c) trestného činu podľa § 1 zákona z 20. decembra 1950 č. 165 Zb. na ochranu mieru.

V nadväznosti na uvedené je vychádzajúc z trestnej sadzby pri trestnom čine nadržovania podľa § 166 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (až tri roky) v tomto prípade podľa § 67 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. **premlčacia doba 5 rokov.**

Analýzou všetkých úkonov tohto trestného stíhania obsiahnutých vo vyšetrovacom spise bolo zistené, že **od 21.05.2009**, kedy vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach vydal uznesenie o prerušení trestného stíhania, **nebol po dobu nasledujúcich piatich rokov, t. j. do 21.05.2014, vykonaný žiadny úkon spĺňajúci kritéria ustanovenia § 67 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb.** K nasledujúcemu úkonu takéhoto charakteru došlo až vydaním uznesenia vyšetrovateľa odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach o pokračovaní v trestnom stíhaní 02.10.2014, teda po uplynutí piatich rokov.

Z vyšetrovacieho spisu súčasne nevyplýval žiadny dôvod spočívania premlčacej doby v zmysle § 67 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Stíhaný trestný čin nie je obsiahnutý ani v taxatívnom výpočte nepremilčateľných trestných činov uvedených v ustanovení § 67a Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Z odpisu registra trestov obvineného je zrejmé, že v ňom má obvinený dva záznamy, avšak tieto sa týkajú odsúdení na základe rozhodnutí zo 14.10.1986 a 28.11.1990, ktoré nemôžu zakladať dôvod prerušenia premlčania tohto trestného stíhania podľa § 67 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Z uvedených skutočností preto vyplýva, že **trestné stíhanie XXXXX** pre vyššie opísaný a právne kvalifikovaný skutok **je od 22.05.2014 premlčané**.

Podľa § 215 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je trestné stíhanie neprípustné podľa § 9.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Martin Draľ
prokurátor